ſta ꝙ nulla ſibi remanet fctã ↄfeſſiõe. Sunt
ğ bñ miſeri q̃ ſua pctã nolũt ↄfiteri. Si d̃s ꝑ
cepiſſet nob vt pũcerem⁹ nos ĩ ignẽ ꝓ remiſ
ſione pctõꝝ. fiendũ eſſꝫ. q̃to mag̃ dẽm⁹ cõfi/
teri cũ ſit tã leue. Jõ dixerit fui ad Naaman.
Et ſi rẽ grandẽ dixiſſet tibi ꝓpha. certe facere
debueras. q̃to mag̃ q̃ nũc dixit tibi. lauare
⁊ mũdaberis. Si poſſibile eſſꝫ iã om̃s debe
retꝭ hodie ↄfiteri. vt haberetꝭ grẽ de bñficijs
eccl'iaſticis Jõ dixit Johẽs cõcordans cum
figura dicta. Si confiteamur peccata nr̃a.
fidelis ⁊ iuſt⁹ eſt de⁹ vt remittat nob pctã nr̃a
⁊ emũdet nos ab oĩ iniq̃tate. j. Joh. j. Mo/
do ſcitis in q̄bꝫ opibꝫ debetꝭ h̃ tps ſctm̃ expẽ
dere. Deo grãs.

¶ Feria q̃nta poſt diẽ cinerũ Sermo.

EGo ueniã et ſana
bo eũ. Math. viij. Cõcluſio ẽ ⁊ do
ctrina general' in ſancta theologia.
ꝙ in qualibet ↄuerſione peccatoris de mala
vita ad bonã. de culpa ad grãm. de vicio ad
virtutẽ. in tali ↄuerſione ſi ſit vera ſemꝑ deus
ꝑſentialiter venit ꝑ gratiã. nec ad talẽ cõuer
ſionem ſufficit poſſe alicui⁹ creature. ſ. homi
nis vel angeli q̃ ſine me nihil poteſtis facere
Joh. xv. Cõcluſio eſt oĩm theologoꝝ. Et h̃
cõcluſio põt declarari ꝑ regulã ad generalẽ
ↄuerſionẽ ⁊ redẽptionẽ mũdi. ad quam ipſe
de⁹ venit ꝑncipaliter. q̃ null⁹ ali⁹ fuiſſet ad h̃
potẽs vel ſufficiẽs. Queadmodũ in magno
hoſpitali in q̃ iacẽt multi infirmi de infirmi/
tate incurabili opoꝛꝫ ꝙ ad curandũ eos ve
niat magn⁹ medic⁹. Sic oẽs eram⁹ decũbẽ/
tes in hoc hoſpitali hui⁹ mũdi magnis infir
mitatibꝫ pctõꝝ. ꝓpter qđ de ſtudio ꝑadiſi ve
nit ille magn⁹ medic⁹ practicare ⁊ infirmos
curare. Jdeo Auguſtin⁹ ſuꝑ illo v̾bo Mat
thei. ix. Nõ veni vocare iuſtos. ſed peccato/
res. d. De celo ad nos venit medic⁹ magnus
q̃ ꝑ totũ mundũ iacebat egrot⁹. Patet ğ ꝙ
ad redemptionẽ vniuerſalẽ neceſſari⁹ fuit e⁹
aduẽt⁹. Sic dico ꝙ ĩ ↄuerſiõe pctõꝛꝭ opoꝛꝫ
ipm̃ venire ꝑncipalit̃. q̃ null⁹ ali⁹ eſſet ſuffi/
ciens. Jõ dauid in ſpiritu ꝓphetie intelligẽs
iſtã ↄcluſionẽ ⁊ doctrinã de aduẽtu ei⁹ regti/
ans deo dicit aĩe ſue in. p̃s. ciij. Bñdic aĩma
mea dño. ⁊ om̃ia q̃ intra me ſunt noĩ ſctõ ei⁹
Bñdic aĩa mea dño ⁊ noli obliuiſci om̃s re
tributões ei⁹. Qui ꝓpiciat̃ oĩbꝫ iniq̃tatib⁹ tuis
q̃ ſanat om̃s infirmitates tuas. Jõ qñ ille cẽ
turio de q̃ loquit̃ euangeliũ hodiernum ſuꝑ
plicabat xp̃o vt veniret ad curandũ ſeruitoꝛẽꝫ
ſuũ. Rñdit xp̃s. Ego veniã ⁊ curabo eũ. Sꝫ
q̃re dixit veniã. q̃ nõ iuit nec ire intendebat
nunq̃d dixit mendaciũ. Rñdeo ꝙ ſm docto
res qñ de⁹ curabat aliquẽ ĩ coꝛꝑe etiam cura
bat in anima. q̃ dei ꝑfecta ſũt opa. Jõ dice/
bat ipe. totũ hoĩem ſanũ feci. Jo. viij. Totuꝫ
. i. in coꝛꝑe ⁊ aĩa. Et niſi ipe veniat ꝑ gratiam
nulla aĩa põt curari. Jõ ꝓpt̃ h̃ dixit. Ego ve
niã nõ ꝑ pñtiã coꝛpalẽ. ſꝫ ꝑ grãm ſpũalẽ. ⁊ cu
rabo eũ. Cũ ğ xp̃s ſit medic⁹ ꝓꝓri⁹ ⁊ imediat⁹
ipi⁹ aĩe peccatricꝭ videam⁹ quõ curat animã
infirmã. Jſta materia eſt multũ ſubtilis. Jõ
declarabo vobis eã ꝑ ſimilitudinem medici
coꝛꝑalis. q̃ in curatione coꝛꝑis facit ſeptem.
Nã bon⁹ medic⁹ ꝑmo vult videre infirmũ q̃
cõiter iacet ĩ camera clauſa ⁊ obſcura. Se/
cũdo medic⁹ accẽdit lucernã ⁊ reſpicit ei⁹ faci
em. in q̃ cognoſcit interioꝛẽ diſpoſitionẽ

¶ Primo facies ei⁹ inſpicit̃
¶ Secũdo pulſus tangit̃
¶ Tertio vrina attenditur
¶ Quarto dieta ꝑcipitur
¶ Quinto ſyropus immittit̃
¶ Sexto purgatio tribuit̃
¶ Septimo refectio ↄcedit̃

Omnia iſta ꝑ oꝛdinẽ ſeruat xp̃s medic⁹ cele/
ſtis in curatione aĩe peccatricis. ¶ Et primo
vult videre faciẽ. i. diſpoſitõꝫ pctõꝛis q̃ iacet
in camera obſcura culpe in lecto pcti. nec vi
det ꝑiculũ demonioꝝ q̃ eũ obſeruãt. Quia ſi
pctõꝛ videret clare bona q̃ ꝑ pctm̃ amittit. ⁊
mala q̃ incurrit. ⁊ ꝑiculũ in q̃ eſt. ſtatĩ exiret
de peccato. Jdeo dixit Dauid loquendo de
peccatoꝛibꝫ in. p̃s. lxxxj. Neſcierũt neqꝫ intel
lexerunt. in tenebris ambulãt ⁊c̃. Nota cũ di
cit. neſcierũt bona. ſ. que ꝑdiderũt. neqꝫ intel
lexerunt. ſ. mala que incurrũt. i tenebris am/
bulant. ſ. nõ vidẽtes ꝑiculũ in quo ſunt. ſ. ca/
dendi in infernũ ſi tũc moꝛerent̃. Sed qñ ve
nit xp̃s accendit lucernam ſue miſericoꝛdie
quã ponit coꝛaꝫ facie. i. ↄſcientia peccatoꝛis
ipam illuſtrando vt ſua pctã cognoſcat. Qñ
religioſus dicit. O miſer tot ãni ſunt ⁊c̃. Jdẽ
de clericis ⁊ laicis. tũc illuſtrat radio diuine
miſericoꝛdie qñ cognoſcit ſuã malã vitam et
pctã q̃ fecit. Jõ ſcꝑtura dicit. Lucerna dñi
ſpiraculũ hoĩs. que inueſtigat oĩa ſecreta vẽ/
tris. i. mẽtis. Prouer. xx. Hanc ꝑticaꝫ ſuat
xp̃s ⁊ ſuauit in curatione beati petri q̃ in no
cte ſue paſſionis cũ abnegauit xp̃m ĩ pꝛĩa ab
negatiõe nõ cognouit pctm̃. q̃ iacebat ĩ obſcura

camera. nec in ſcd̃a nec ĩ tertia. ſꝫ dic̃ textꝰ ꝙ
gallꝰ cãtauit. Et ↄuerſus dñs reſpexit Petrũ
Et recordatꝰ eſt petrꝰ v̄bi qd̓ dixerat ei Jeſuſ
Priuſq̃ gallꝰ cãtet ter me negabis. Et egreſ
ſus foras fleuit amare. Lu. xxij. Nota ꝙ xp̃s
nõ reſpexit petꝝ in ꝑma negatõe. nec in ſcd̃a.
ſꝫ poſt tertiã poſtq̃ gallꝰ cãtauit. Sꝫ q̃re tñ
magꝭ ip̃m reſpexit q̃ añ. Dic̃ beatꝰ Grego. in
moral'. ꝙ gallꝰ cantãs ſigt̃ p̄dicatorẽ duplici
rõe Prima qꝛ gallꝰ añq̃ cãtet excitat ſe cũ aliſ
ſeip̃m ꝑcutiẽdo. Sic p̄dicator ꝑmo dꝫ ſeipꝫ
excitare duabꝫ alis ſeip̃m excutiẽdo ꝛ ꝑcutiẽ
do. ꝑmo dꝫ a pctõ cauere. ſcd̓o dꝫ bonã vitã
ↄtinuare. qꝛ ſi vult alijs p̄dicare humilitatẽ
videat ꝙ ip̃e nõ ſit ſupbꝫ ꝛ ſic de alijs. Jõ dic̃
apl's. Nõ enĩ audeo loq̇ aliq̇d eoꝝ q̄ ꝑ me nõ
efficit xp̃s. ad Ro. xv. Jdẽ. Caſtigo corpꝰ me
um ꝛ in ſ̄uitutẽ redigo. ne forte cũ alijs p̄dica
uerim ip̃e reprobꝫ efficiar. j. ad Corinth. ix
Scd̃a rõ eſt. qꝛ gallꝰ fortiꝰ ꝛ ſepiꝰ cãtat ĩ fine
noctis appropinquãte die. Jta p̄dicator for/
tius ꝛ ſepiꝰ dꝫ p̄dicare mõ in fine noctis huiꝰ
vite appropinquãte die iudicij. Et nota hic.
quõ deꝰ fecit multas q̄ſtiones Job int̃ quas
fuit iſta dicẽs. Quis poſuit in viſceribꝫ hoĩs
ſapiam. vl' q̇s dedit gallo intelligẽtiam. Job
xxxviij. Nõ loq̇t̃ de gallo aĩali. ſꝫ de p̄dicatore
ſp̄uali q̇ dꝫ hr̃e ſapiam cauẽdi a pctĩs. ꝛ tenẽ
di bonã vitã ꝛ intelligentiã p̄dicãdi. maxime
mõ ſcꝫ in fine noctꝭ. vt gẽtes ſurgãt de pctĩs.
Qñ ḡ gallꝰ cãtat p̄dicãdo. ſ. p̄dicator. tũc xp̃ſ
reſpicit nos illuminãdo. Tũc enĩ habetꝭ co/
gnitionẽ ꝛ recordationẽ de pctĩs. Ecce ḡ ꝑ/
mũ opꝰ medicinal' cure dñi nr̃i ih̃u chriſti.
¶ Secundũ opꝰ medici corꝑal' eſt pulſus ta
ctus. ſic ꝛ xp̃s. ꝛ h̄ in cordis ↄtritiõe. Nã ↄtri
tio eſt q̇dã medicinal' tactꝰ manꝰ xp̄i ĩ vena cor
dis. Et ſicut medicꝰ tãgit pulſuꝫ cũ tota ma
nu. ſꝫ vno digito ſingularit̃ ſentit. ſic etiã xp̃ſ
cũ manu ſue miſericordie. q̄ manꝰ hꝫ quinq̃
digitos. i. q̇nq̃ motiua ↄtritiõis tãgit pulſũ
Et ꝑmꝰ eſt timor dãnatiõis eterne q̇ eſt qua/
ſi pollex. qꝛ cõit̃ pctõres ab iſto incipiũt ↄtri/
tionẽ. ſ. timore. Secũdꝰ eſt dolor ꝑditionis.
qꝛ ex peccatis ꝑdidit totũ meritũ intantum
ꝙ ſi tunc moreret̃ nihil ſibi valerent omnia
bona q̄ fecit. Jdeo plorat ſicut mercator q̇ ꝑ
didit. Tertiꝰ eſt damnũ. qꝛ ꝑdidit hereditatẽ
ꝑadiſi. q̄lit̃ triſtaret̃ ꝛ quõ eſſet regꝭ ꝑmogeni
to dolor ſi culpa ſua ꝑderet hereditatẽ regni.
Quartꝰ eſt. ꝑncipalit̃ qñ cogitas ꝙ peccãdo
offendiſti creatorẽ tuũ q̇ tot bona tibi dede/
rat. Quintꝰ cogitãdo quõ effectꝰ es ex pecca
tis inimicus angeloꝝ. ꝛ oĩm ciuiũ celorũ. ac
ſi oẽs hꝰ ville eſſent tui inimici capitales. pe
ior eſt illa inimicitia. Pꝫ ḡ ꝙ v̄a ↄtritio ñ eſt
niſi quidã medicinalis tactꝰ diuĩe manꝰ. De
h̄ eſt Auctas. Abij amarꝰ in indignatiõe ſpi
ritꝰ mei. Jõ manꝰ dñi erat mecũ ↄfortãs me.
ſcꝫ dãdo ↄtritionẽ. ꝛ ꝓpoſitũ nõ redeundi ad
pctã. Ezech. iij. Jõ ↄfeſſores in fine ↄfeſſiõis
dñt interrogare ꝛ dicere. Diſplicẽt vob̃ etiã
illa pctã. ꝛ habetꝭ ꝓpoſitũ nõ redeũdi ad ea. ſi
dic̃ nõ. nõ eſt abſoluẽdꝰ ¶ Tertio attẽdit̃ vri
na. Nã in aqua medicꝰ cognoſcit infirmitatẽ
ꝛ corꝑis diſpoſitiõꝫ. Et ecce hic oris ↄfeſſio.
Nã ꝑ ↄfeſſionẽ oñdit̃ ꝛ monſtrat̃ interior di
ſpoſitio pctõris. Cõfeſſio eſt ſic̃ vrinale in q̄
vrina pctõris fetẽs ab interiori extñs oſtẽdit̃
ↄfeſſori. ꝛ ibi infirmitates aĩe cognoſcunt̃. ſꝫ
req̇rit̃ ꝙ vrinale ſit claꝝ. i. clare ↄfiteat̃ pecca
ta ſua. Nota ↄ̄ illos q̇ palliãt ꝛ excuſantes ſe
ↄfitent̃ accuſando alios. oportet enĩ clare oñ
dere vrinã male vite ↄfeſſori. ſe fortiter accu/
ſando ſ̄uata veritate. Jõ do vob̃ ↄſilium ne
velitis facere ↄfeſſionẽ veſtrã cũ illis ↄfeſſio
nalibus ordinatis ꝛ inpectoratis. qꝛ ibi ẽ du
plex error. Pr̃io accuſando ſe de pctĩs q̄ nõ
fecit. qd̓ eſt pctm̃ mortale mẽtiri in ↄfeſſione
Scd̓o qꝛ ꝑ illas generalitates multa pecca
ta abſcondũt̃. Jlle ↄfeſſiões ſolũ ſunt ad me/
morandũ pctã. ſꝫ nõ ad ↄfitendũ. Jtẽ req̇rit̃
ꝙ os vrinalis eſt clauſum. ſ. ne in ↄfeſſiõe ve/
ſtra reueletis pctm̃ alteriꝰ. imo ꝙ ſi aliq̇s pec
cauerit cũ ſorore vl' filia auertat ſe vt querat
ↄfeſſorẽ q̇ nõ cognoſcat filiã vel ſororem ne
pctm̃ publicet̃. Si aũt nõ inuenit talẽ ↄfeſſo
rẽ dꝫ ſic facere ꝛ dicere. Pr̃ ego peccaui cuꝫ
vna multũ mihi ꝓpinqua Uiſta eſt mens bt̃i
Tho. in. iiij. di. xvj. ſ. ſ̄uare famã alteriꝰ in cõ/
feſſione. De iſta ↄfeſſiõe eſt Auctas figurati
ue. Ait Joſue ad achan. Fili mi da gl̃iaꝫ do
iſrl'. ꝛ ↄfitere atq̃ indica mihi q̇d fecerꝭ ne ab
ſcondas. Rñdit achan Joſue ꝛ dixit ei. Ue/
re ego peccaui dño deo iſrl'. ꝛ ſic ꝛ ſic feci Jo
ſue. vij. Nota cũ dꝛ fili. Hic hñt exemplũ cõ/
feſſores vt loquant̃ dulciter peccatori. Et iõ
apl'us Si ꝑoccupatꝰ fuerit homo in aliquo
delicto. vos qui ſpiritales eſtis inſtruite hu
iuſmodi in ſp̃ũ lenitatis. ad Gal'. vj. ꝛ loquit̃
ↄfeſſoribꝫ Scd̓o dicit. da gloriam deo iſrael
quia honor q̇ fit ↄfeſſori. deo fit. quia confeſ
ſor habet̃ loco dei. ¶ Nota ↄtra illos q̇ am/
bulãdo volũt ↄfiteri ſicut ſi tripudiarent ꝛc.

Quarto dieta ꝑcipiť. cognita infirmitate
ħ ſit ī vite reſtrictiōe ⁊ abſtinētia a pctōꝝ oc
caſione. Verbi grā. Nā dieta quā dat xp̄us
mediāte ꝯfeſſore ſupbo. vano. ⁊ pōpoſo. eſt ꝙ
humiliet. Ideō d̄ mlīere vana. ⁊ ſic d̄ alijs pec
catis luxurie. auaricie. ⁊c̄. Nota ꝯ aliq̄s ꝯfeſ/
ſores q̄ neſciūt dare niſi dietā miſſaꝝ. cuilibꝫ
morbo apponūt vnā medicinā. Nota etiā ꝯ
illos q̄ nolūt tenere dietā datā a ꝯfeſſore p ſa
nitate aīe. ſꝫ bn̄ ſuāt dietā a medico p ſanita/
te corꝑis. Iō apl's. Chariſſimi obſecro vos
abſtinere a carnalibꝫ deſiderijs q̄ militāt ad/
uerſus aīam. j. Pe. ij. ¶ Quinto ſyropꝰ imit/
tiť. ħ fit in gr̄a ⁊ deuota orōe. Syropꝰ eſt dul
cis. ſic dulcē ē ⁊ orō. Nūq̄d videreť tibi dulce
ſi om̄i hora poſſes loq̄ cū rege vľ papa. Cū
xp̄o rege ⁊ papa loquiť hō in deuota oratōe.
Et ipſe rn̄det iuxta modū dādo ꝯſolationem
illumiationes. bonū ꝓpoſitū. ⁊ iſtis ſilia. Sꝫ
multi ſunt ſurdi q̄ nō audiūt. Sed dauid ꝓ
pheta audiuit. ideo diċ. in orōe in ps. cxviij.
Quā dulcia faucibꝫ meis eloq̄a tua ſup mel
ori meo. Scd̄o ſyropꝰ recipiť de mane et de
ſero in certa menſura. ſic debet fieri oratio.
Nota. mane ⁊ ſero. ⁊ in certo numero. ſcꝫ tot
Pater noſter. ⁊ tot aue maria. ⁊c̄. Tertio ſy/
ropꝰ recipiť cū aqua calida mixta. Sic etiā
qn̄ in orōe deꝰ dat aliquas lacrimas ⁊c̄. De q̄
d̄r. Potū dabis nobis in lacrimis in menſu/
ra. ps. lxxix. De iſto diċ xp̄s. Oportet ſp̄ ora/
re. i. om̄i die. ſ. mane ⁊ ſero ⁊ nō deficere. Lu
ce. xviij. ¶ Sexto purgatio tribuiť. Hoc fit
in ablatoꝝ reſtitutione ⁊ iniuriaꝝ remiſſiōe.
Purgatio em̄ amara expellit humores cor/
ruptos ſupfluos ⁊ emittit eos. Purgatio da
tur ꝯtra colerā. ⁊ ſignificat ꝙ debemꝰ remit/
tere iniurias ꝓpter deū. claudere oculos. Di/
cant gētes q̄cq̄d voluerint neceſſariū eſt re/
ſtituere iniuſtū. tu latro ſi habes aliquid de
furto in domo. vel tu vſurarie. vel tu manu/
miſſor. tu iudex. tu aduocate. tu mercator. vľ
tu clerice ſi cū ſymonia obtinuiſti bn̄ficium
neceſſaria eſt vobis purgatio reſtitutionis ſi
vultis ſaluari. ⁊ iō d̄r. Nō em̄ dimittiť pctm̄.
niſi reſtituať ablatū. Regl'a eſt tā theologoꝝ
q̄ȝ iuriſtaꝝ. xiiij. q. vj. Si res. Certe diceret
aliq̄s. Iſta purgatio amara ē. alie medicine
ſatis placēt mihi. Remediū ꝯ iſtā amaritudi
nem eſt guſtare ſiue mordere ī vna pte mali/
punici amari. qd̄ fit cogitādo acerbitatē eter
ne dānationis. ⁊ mortē p quā vi vel gratis te
oportet dimittere oīa q̄ habes. Meliꝰ ē mo/
do dimittere meritorie reſtituēdo. Vn̄ Hie
ronymꝰ ad paulinū. vlť. c. Facile ꝯtēnit om
nia q̄ ſp̄ cogitat ſe eſſe moriturꝝ. Cū remedio
hꝰ cogitatiōis leniť recipiť purgatio reſtitu/
tionis. Vn̄ apl's. Reddite oībꝫ debita. et ne/
mini q̄cq̄ȝ debeatis. ad Ro. xiij. ¶ Septimo.
refectio ꝯcediť qn̄ p ꝯfortatōne danť carnes
nō de boue vľ de vacca. ſꝫ de pullo. ⁊ ħ fit in
eucharistie cōione. q2 fctā reſtitutiōe hō pōt
cōicare ⁊ comedere agnū filiū illiꝰ benedicte
ouis ꝟgis marie. Caro eſt delicatiſſima. ⁊ bi
biť vinū ſcꝫ eiꝰ ſanguis. q̄ infra hoſtiā ꝯtineť
Vn̄ ipſemet diċ. Caro mea ꝟe eſt cibꝫ. et ſan/
guis meꝰ ꝟe eſt potꝰ. q̄ māducat meā carnē. ⁊
bibit meū ſanguinē. in me manet ⁊ ego ī illo.
Ioh. vj. Sicut em̄ corpꝰ infirmi ꝯfortatur ī
refectione. ſic aīa in digna cōione. Sꝫ ſic in
firmo eſſet mors añ purgatiōꝫ comedere car
nes. ita pctōri añ reſtitutiōeꝫ cōicare. Ecce q̄
dicit. Ego veniam ⁊ curabo eū. qd̄ ē thema
Deo grās.

¶ Feria ſexta poſt diē cinerū Sermo.

ATtendite ne iuſti/
ciam veſtrā faciatis coram hoībꝫ.
Math. vj. Thema ē verbū chriſti.
auiſando nos. dicēdo. Attēdite ne. ⁊c̄. Dn̄s
Ihs xp̄s in ħ themate vocat pn̄iam iuſticiā
Eſt eñ cōſuetudo in ſacra pagina tam in vete
ri q̄ȝ in nouo teſtamēto. ꝙ vera penitētia di/
citur iuſticia. Rō. q2 per pn̄iam homo faċ ve
ram iuſticiā de ſe ⁊ de omnibꝫ bonis ex qui/
bus cōmuniter peccauimꝰ. q̄ ſunt tria. ſ. cor/
pus materiale. aīa rōnalis. ſubſtātia tēpalis.
Penitētia em̄ ſi vera eſt debet facere iuſticiā
⁊ punitionē de his tribꝫ. Et p̄mo facit iuſti/
ciam de corpe p ieiunia. vigilias. diſciplinas
pegrinatiōes. ⁊c̄. ipm affligēdo. q2 eiꝰ inclina
tione multa peccata cōmittimꝰ. Et iō ne deꝰ
faciat iuſticiā de corpe in inferno p illos ma
los miniſtros. homo p pn̄iā debet hic face/
re iuſticiam. Hoc priuilegiū fecit deus ſingu
lariter humane nature. ꝙ quemlibet fecit iu
dicem in cauſa propria. Et ſi homo facit iu/
ſticiam de ſeipſo eſt contentus. Ecce ꝓuile/
gium. Si noſmetipſos diiudicaremꝰ. non
vtiq̄ȝ a dn̄o iudicaremur in corpore nr̄o. j. ad
Cor. xj. Ideo qn̄ aīa penitētis q̄ fec̄ iuſticiā
venit corā xp̄o ad iudiciū. ⁊ accuſať a demo/
nibꝫ. tūc anima reſpōdet dictū Dauid ī ps.
cxviij. Feci iudiciū ⁊ iuſticiam. non tradas
me calūniantibꝫ me. Item pn̄ia de anima.